

Kapitalistit pelkäävät työväenluokan tyy- tymättömyyttä

Kaikille kapitalistiluokan ja sen apurien nukutuslauluilla ja petkutuksilla tyytyväisyyteen unittelu amerikalainen työväestö alkaa jo nukutuslauluista huolimatta aukoa silmiään ja huomata todellisen tilansa. Se alkaa jo osottaa vakavia tyytymättömyyden oireita palkkoorjuutta ja kapitalismin riistoa kohtaan; se alkaa nureksia sitä laihaa kannikkaa, jonka se saa osakseen pitkän päivätyön palkaksi, ja tuota kannikkaa eivät parhaatkkaan silmäkääntäjät, ei Billy Sundayt, ei edes minkään puolueen silmälasit saa näyttämään täysinäiseltä eväslaukulta — se on ja pysyy laihana kannikkana.

Huolimatta kapitalistien kehoituksesta työläisille, olla kilttejä ja maltillisia sillä aikaa kun asiat saadaan sota-aian kaokesesta uudelleen järjestetyksi, ovat työläiset vastanneet noihin kehotuksiin lakoilla yli maan, vaatien paksuun leipäpalaa ja enemmän oikeuksia. Heti kun Seattlen yleislakko alkoi, toivotivat porvarilehdet "bolshivismiin" vaaran uhkaavan Amerikan vapautta. Bolshivismiin kummitus nähdään muka siinäkin kun puku- ja kutomotyöläiset lakkojensa avulla vaativat pientä palkan lisäystä. Bolshivismi kuummittelee siellä ja täällä, nyt viimeksi Canadian lakkoalueella, kaikkialla missä työläiset pyrkivät tekemään oloissaan korjauksia. Porvarilliset päivälehdet, pilalehdet jopa naistenkin julkaisut maalaavat kammiottavia kuvia bolshivismista ja mitä mahdollisesti siitä seuraa jos se pääsee leviämään tässä maassa. Sana "bolshivismi" on uusi nimitys työväenluokan levottomuudelle. Työväestössä kasvava tyytymättömyys leimattiin ennen anarkismiksi ja sosialismiksi, mutta ne nimitykset jonakin pelotteluvälineinä ovat jo menettäneet tenhovoimansa ja siksi nyt on keksitty tuo kauhua herättävä nimitys "bolshivismi", joka on niin paljon pahaa saanut aikaan Venäjällä.

Miten tukahuttaa tuo "bolshivismiin" villitys, taikka oikeamin sanoen, työväestössä kasvava uhkaava levottomuus, miten saada työväestö edelleenkin nukutetuksi tyytyväiseksi raatamaan kapitalistien hyväksi pienillä palkoilla ja nälkäisillä vatsailla, siinäpä on sanomalehdillä, papeilla ja jos jollakin kapitalistiluokan rengillä päänvai-va. Jotkut jo ovat rientäneet selittämään, että työttömyys, korkeat elinkustannukset, oikeuksien ja vapauden rajoitus ja yleensä huonot olosuhteet ovat se maaperä, jossa bolshivismi pääsee hyvin itämään ja — ihmälaparatkoon — meidän vapaassa maassammekin on todellakin huomattu olevan hiukan tuollaista maaperää! Mutta vain hiukan, ja sen voi helposti poistaa kunhan työläiset vain vmmärtäisivät odottaa kummes uudelleenjärjestämishohjelmassa ehditään siihen asti. — Niin, tyytymättömyys johtuu leivän ja vapauden puutteesta! Lloyd

KEVÄTJUHLA

Kevät, oi kuinka kaunis sinä olet! Kuinka keveästi liitelee tuulet ilmoilla levittäen viestiä tulostasi. Purot ja virrat hylkäävät tanssien eteenpäin loristen ja pauhaten kuin haluaisivat rientää maailman ääriin yhdessä ainoassa hetkessä ilmoittamaan sinun tulostasi. Tuossa mäen rinteellä päivän paisteessa alkaa nurmi vihottaa ja yksinäinen sinivuokko nostaa päätään ollakseen valmiina ilmoittamaan kevään tuloa. Sinivuokot, metsän tammot ja lehmukset pukevat itsensä valkovihrään uuteen pukuunsa, jonkalaiseen he ovat jo niin monta kertaa itsensä pukeeneet. Kertut ja leivot visertävät kilvan purojen kanssa ilmoittaen että he kevään tuloa ovat saapuneet.

Ihmiset, työläiset, niin monta kertaa ovat he jo tämän saman päivän nähneet vaikenevan, vaan koskaan ei se ole heille tuntunut merkittävänä niin paljon kuin juuri tänään; tuntuu siltä kuin he haluaisivat yhtenä ainoana joukkona rientää luonnon helmaan viettämään juhlahetkeä eikä tunnu mieltä haittaavan vaikkakaan joku ymmärtämätön syrjästäpäin heittääkään ivallisia huomautuksia. Mieli palaa siltikin joukkoon, tuohon suureen jättiläisjoukkoon, joka hiljalleen valmistelelee itseään ollakseen määräämiskana mukana, sillä onhan nyt syytä niin paljon enempi, onhan koko maailman työtätekevä luokka alkanut valvetua, liikehtiä, toimia, vallata itselleen ihmisoi-keuksia. Nythän siis meidänkin tulee juhlaa, osoittaa myötuntoa heidän voitolleen, lietsota toveruustuntoa toisiimme ja sel-

vittää taistelutapoja niille, jotka vielä syrjässä uskollisesti riistätään palvelavat.

Valmiina ovat joukot, yhtenä suurena jonona muuttuvat he lähemmäksi. Ikäänkuin ennustaan jotain pahaa, pudottelee hieman veripisaroiita. Mitä nyt? Tuolla ryntää virkavalta läpi joukon huutaen ja rähisten: ilmassa heiluvat poliisin kapulat ynnä muut aseet, ratsuhevosten kaviot kas- tuvat naisten ja lasten verestä. Armotta raastetaan moni isä, perheen ainoa tuki ja turva, vankilan komeroon; sinne saa seurata elämää ja taisteluintoa uhkuva nuorukainen vieläpä naisetkin, jotka elämänsä ovat pyhittäneet köyhälistön vapaustaistelulle. Aivan samoin kuin vuosia sitten Europan verihallitsijain aikakin. He ovat tovereita, joita ei mikään mahtivalta saa mieltään muuttamaan, he ovat päättäneet taistella oikeuksiensa puolesta vaikka he saisivatkin istua tyrmässä elämänsä ehtoosseen saakka.

Sade valuu virtana alas puhdistustaureja ja käytäviä jään- nöksistä, joita kahakka jätti jälkeensä. Punasia kaulanauhoja, kukekia, hattuja ja irti revittyjä hiuskiharoiita virtaa tuolla sade- veden mukana alas. Luonto puhdistautuu häpeästä — ympäristöllä on niin hillittyä — tyyntä aivan kuin ei olisi mitään tapahtunutkaan. — Vaan sen rajummin sykkii jokaisen povi, jotka joukossa läsnä olivat. He valmistautuvat kerran viettämään vapauden ja oikeuden todellista kevätjuhlaa — Vappua.

Kylän heittiö.

VIELÄKÖ NYTKIN VÄITÄT- TE VASTAAN?

Vielä muutamia vuosia sitten ei-socialistit väittivät, että vaikkapa sosialismi olisikin hyvä jos se toteutuisi, niin ei se kumminkaan voi koskaan toteutua. Kaikista tiedottomimmat sanoivat, että köyhiä ja rikkaita on aina ollut, että järjestelmä on aina ollut sellainen kuin se nyt on ja tulee aina sellaisena olemaan. Sosialistien esittämät mielipiteet ilman muuta tuomittiin tuulten- tuviksi. Kun sosialistit esittivät, että yhteiskunta kehittyi ja että vissit pakkolait pakottavat nykyisen järjestelmän kukistumaan ja uuden sijalle nousemaan, niin tälle naurettiin, ke- vvesti.

Entäs nyt? Noiden epäilevien ja uskomattomien Tuomaksien

George sanoo: "Työläinen täytyy tulla turvatuksi työttömyyttä ja puutetta vastaan" ja hänen lausettaan matkivat monet muut kapitalistit. Tämä odottamaton huomaavaisuus työväenluokan hyvinvoinnin suhteen johtuu vaan pelosta, että työväenluokka nousee ja saattaa kukistaa nykyisen vallanpitäjien vallan. Hukkuva tarttuu olijenkorteenkin ja niinpä kiiruhtavat kaukonäköisemmät riistävät toimenpiteisiin.

(Jatkoa toisella sivulla)

Sosialistinen naisagi- taattori

Kirj. Theresa S. Malkiel.

Te, joka otatte jonkun takais- tuimen kuulijakunnan joukossa ja sieltä seuraatte ihailen puhua- iaa ettekä uskalla edes kuvitella voivanne kohota hänen tasolleen — oletteko koskaan tulleet ajat- telleeksi toista, sitä synkempää puolta puhujan elämässä? Onko mieleenne koskaan juolahtanut, että sosialistinen puhujan, crit- täinkin naispuhujan, toimi on yksi vaikeimpia miukä nainen voi itselleen valita?

Kate Richards 'Hare on toimi- nut sosialistisena agitaattorina viimeiset seitsemäntoista vuotta. Hän, jos kukaan, on saanut kokea sen alan vaikeimpiakin vai- keuksia. Hän on kuitenkin kes- tänyt ne vaikeudet, mitkä tappoi- vat Anna Maley'n 43-vuotiaana. Kate on kestänyt ne niin hyvin siksi, että hän on fyysillisesti kestävämpi. Toivokaamme, et- tä se kestävyys auttaa häntä kes- tämään vankilan vaikeuksia.

Kate alkoi puhujauransa hää- matkallaan, kulkiin yli mante- reen ja alkuen täipaleensa New Yorkin itäpäästä ja siitä asti on hän elänyt kiertolaisen elämää. Puhujan ura merkitsi hänelle sitä, että hänen täytyi jättää koti- ja omaiset usein kuukausiksi ker- rallaan; se merkitsi yhden illan pysähtymistä paikallaan, junien odottelua millä yön tunnilla ta- hansa, nukkumista kaikenlaisissa huoneissa, usein toverien luona, jotka eivät ole olleet tilaisuudes- sa oppimaan puhtauden aakkosia- kaan; se merkitsi usein nukku- mista vuoteilla, joissa äskettäin oli nukkunut joku keuhkotauti- nen tai nukkumista kovalla tuo- lilla istuallaan syvästi, että vuode oli niin täynnä syöpäläisiä ettei niiltä voimut levätä; se merkitsi myöskin usein ruuatta oloa, sillä ruoka, jota oli tarjolla, ei aina kelvannut syötäväksi; se merkit- si myöskin matkustamista junil- la, kärryillä, rahtivaunuissa, veneillä ja kävelen, mutta Kate täytti aina lupauksensa ja saa- pui ajallaan julistamaan sosia- listin sanomaa, sillä hän tiesi tovereiden odottavan häntä.

Minne ikänä hän menikin, hän toi iloa ja toivoa. Hän ei ollut ainoastaan poliittisen yhteiskun- tatieteen opettaja, vaan hänellä oli laaja tiedot lastenhoidosta, tieteellisestä taloudenhoidosta se- kä sukupuoliterveysopista ja näi- tä tietojen hän jakoi niille nai- sille, joita kohtalo saattoi hä- nen kanssaan yhteen yhden yön tai muutaman tunnin ajaksi. Pu- hujan ura merkitsi hänelle tieto- jen jakamista kaikkina aikoina. Usein hän joutui valvomaan a- mmuyöhön asti puhellessa ihmis- ten kanssa, joille hänen vierai- lunsaa oli yksi heidän elämänsä juhlahetkiä. Se toimi merkitsi hänelle persoonallista kosketusta suuren maailman kanssa ja tava- tonta tietomäärää kaikista päivän kysymyksistä. Kate ei milloin- kaan ollut haluton jakamaan ih- misille kaikkia niitä tietoja, joita hän omasi. Aina hän niitä jakoi, aina hän opetti ja luonto näytti aina pitävän huolen siitä, että hänellä riitti voimia laajaan tehtäväänsä. Mitä enemmän hän jakoi tiedon siemeniä ihmisille, sitä enemmän hän tunsu itse tar-

K. A.